

er med høi Grad af Paaskjønnelse og Tilslutning, at Udvalget er blevet bekendt med de Udtalelser, der findes i den afgivne Betænkning, Pag. 30—32, om Betydningen af Anlægget af en Traffikhavn paa Sjællands Vestkyst. Det vil anerkjendes fra alle Sider, hvilken Betydning det vil have, ikke alene for Sjælland, men for hele Landet, at Landbrugets vigtigste Produkter faa hurtigt og sikkert som muligt kunne bringes til vort Hovedmarked: England, med den mindst mulige Værdiforringelse ved Overførslen, og at dette kan ske hele Aaret rundt, uden at Islæg i strenge Vintre træder hindrende i Veien derfor. Allerede nu trænger Landbruget, paa Grund af de senere Aars daarlige Vøl og den haarde Konkurrence fra Amerika og andetsteds, i høieste Grad til al den Hjælp og Støtte, der fra Statens Side maatte kunne ydes samme, der dog altid vil være Landets Hovederhverv, og selv om der i saa Henseende maatte blive stillet store Krav til Staten, tør vi dog formene, at af de Maader, paa hvilke Staten kan træde hjælpende til, ligger ingen nærmere eller er naturligere, end at skaffe Lettelse med Hensyn til Udfisningen og Forsendelsen af Landbrugets Produkter, saa at derved den høieste Indtægt for samme kan opnaas og tilføres Landet. Men ikke alene nu er der stor Trang i saa Henseende tilstede, men det kan med Sikkerhed antages, at denne Trang vil tiltage i en endnu høiere Grad, saa vist som Konkurrencen andetsteds fra kan ventes at blive større, og der i andre Lande arbeides ihærdigt paa at skaffe Midler til Veie til at holde sig oppe i Kæmpesriden mellem Rationernes Arbeide for større og bedre Produktion og lettere Kommunikation og Afsetningsforhold, og i saa Henseende tør vi eksempelvis nævne Anlægget af den nordtyske Kanal som et Foretagende, lige over for hvilket der formentlig bør gjøres, hvad der kan, saa vel for fremme Udviklingen her hjemme som for at sikre Seiladsen forbi vore vestlige Kyster. Det har ogsaa sin store Betydning for Fremtiden, at der nu allerede i en forholdsvis lang Mærække paa Landbrugets Omraade er foregaaet, og den Dag i Dag foregaaer, et ihærdigt Arbeide, saa vel med Hensyn til ved forbedret Kultur, Kraftfødring og Kunstgjødning at give Jorden en større Produktionsøve som med Hensyn til Forbedring af Vandvæsenets første Udførselsprodukter. Allerede dette Arbeide, der ikke alene paa Landbrugets, men ogsaa paa alle andre Omraader, vil udøve sine heldbringende Virkninger, har formentlig i og for sig Krav paa Støtte fra Statens Side, men dette er endnu i høiere Grad Tilfældet, naar det erindres, hvilke saare betydelige Summer der paa nævnte Maade ere anvendte i Landbrugets Tjeneste og nu repræsenteres af den forbedrede Jord og Besætning, uden at det dog endnu kan siges, at Frugterne af dette Arbeide, i det Mindste fuldt ud, ere komne tilstede, men som det dog tør haabes, en forholdsvis nær Fremtid vil bringe. Af disse Forhold følger ogsaa, at det med Sikkerhed kan antages, at vor Udførsel i Fremtiden stadig vil være stigende, og at de Overslag over Fremtidens Udførsel, der findes i Betænkningen, og som i Aaret 1895 giver en supponeret Udførsel af omtrent det Dobbelte af den, der fandt Sted i Aaret 1883, ingenlunde ere for høit ansatte, ligesom da ogsaa selve Havnens Tilstedekomst vil gjøre sit til en raskere Udvikling og større Produktion. Endelig ligger det i Sagens Natur, at en raskere Udvikling og Omsætning, der vil resultere af et stort Havnearbejde paa Sjællands Vestkyst, ikke alene indirekte gennem Landbruget vil komme Statens øvrige Borgere til Gode, men ogsaa direkte vil have en befrugtende og fremmende Indflydelse paa Handel og Industri, ikke at tale om den store og uberegnelige Betydning en Vestkysthavn vil have for Udviklingen af vort Fiskeri, der fra sin nuværende, høist primitive Tilstand med smaa Pramme, der under Tiden i Maaneder ikke kunne komme paa Havet, vil kunne hæves til et tidsvarende Fiskeri med søgaaende Baade, der med en Havn som Udgangspunkt vil kunne drive et regelmæssigt og med ringe Uudtagelse stadigt Fiskeri ved Vesterhavets Kyster, hvorved, foruden den mange Gange fordoblede Produktion, det tillige vil være muligt at sikre en regelmæssig Afsetning af Fangerne og faste Afkorder med Udlandets Fiskeopkjøbere, Naget, der under de nuværende Forhold kun med største Vanskelighed og kun til ringe Priser kan lade sig gjøre. At endelig en tilstrækkelig stor Vestkysthavn vil have sin store Betydning, om end kun i anden Række, som Nød- og Tilflugtshavn og derved tjene til Redning af Menneskeliv og Gods, tør man indskrænke sig til blot at nævne. Er det nu end saa, at det vil medføre store Bekostninger for Staten at anlægge en tidsvarende og tilstrækkelig stor Havn paa Sjællands Vestkyst, saa tør Udvalget dog udtale, at de omhandlede store Goder, som Anlægget allerede nu vil bedirke, og som i Fremtiden vil vise sig i stedse større Udstrækning, vel vil kunne berettigede store Øre fra Statens Side, og vi kunne ikke undlade at udtale som vor Overbevisning, at en Kapital paa ca. 18 Millioner, anvendt i Løbet af 8 à 9 Aar paa Tilvebringelsen af en Vestkysthavn, ikke vil være for stort Offer, for hvad der ved Havnens Anlæg vil opnaas. Det er jo nuværende Udvalgs Opgave, og har allerede i meget lang